

ידידי, הנספה נזק להעלות זכרוןך בספרי כל אלה שאתם חייית מספר שנים. מי יתן  
ומלים אלו תצלחנה לתאר את דמותך ואת למיתתך.  
שנים ללא מעטות חייית, כאחד מרבים, בין וברין את חייך הצנועים, בלתי ידוע לרוב  
ומובן רק למתי מספר.

צער ויגון ידעת בשנות חיי ילדותך זרק מעט מצאת בהם. צרות מימי ילדותך - עצבו  
את דמותך. שמחה אמיתית לא יכלה לפרוש עליך את כנפיה הקלות, כי המציאות האכזרית  
דרית פועה יבך עמוק מדי, ובכל זאת היית מסוגל לשמור שמחה ילדותית על תשומת  
לב קטנה ומעט שבה.

דוחק רב - לעתים קרובות - גרם לכן שהיית בלא יודעין חייט מדוליטריים, למרות  
שהחזוי הביתי שלך היה זעיר בורגני. רחוק מכל תנועת נוער נרתמת בעורך בגיל  
צעיר בעול מלחמת הקיום, והודות למרץ החזק, שבו הצטיינת כבר אז - יכולת לשמט  
עזר רב למשפחתך.

אמך מתה עליך בהיותך צעיר עדיין וזאת היתה אבדה גדולה, כי היית קטור אליה  
בחבה גדולה. עז באז בשבילך שנים קשות. מעטה אחיך הצעיר, שלא יכול היה להבליג  
על מות האם וקמה את חילו בעצמו. ואת אחותך הבכירה, שהתבטחה ביותר, יכולת  
למנוע ממותו המעשה רק אחרי השתדלות רבה. למן קצר אחרי זה מתה אמנם גם היא,  
וזאת היתה שוב מכה עזה בשבילך. שגורית משפחתך היתה קטנה ועליך היה מוטל לדאוג  
להם, קדשי לא רב גרם לך הדבר, כי ידעת "להתמצא בעולם" הודות לשכלך הבריא.  
והנה הגיעה שנת 1933 ואתה עלית היסלוי. אבד לך מקום עבודתך במשרד, וכמו הרבה  
חברים אחרים, באת במגע עם התנועה הציונית. הצטרפת להחלוץ, הלכת להכשרה. המעבר  
לעבודה גופנית לא היה קל לך בתחילה. אטילו במרץ היית היתה קשה בהתחלה, ובכל  
זאת התגברת ובמרוצת הזמן היית למועל הרוץ.

ידעת להשתלט על החיים, רק מגורלך המרה החרון לא יכולת להמלט.  
סגולה מיוחדת הייתה, הבנתך את הזולת. מבט מבין זה מלא טובה במקום הנכון -  
עלולה הייתה לנחם בני אדם רבים.  
ידידי היקר. עזבתנו בה בשעה שהיין החלו להיות הרמוניים - עטירים על ידי עוסר  
טבעי. כל כך פתאומי זבלי רחמים נפסקה ההרמוניה. -

שושנה מציר.